

НОРМАТИВНО-ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ ПИТАНЬ ДЕРЖАВНОЇ СЛУЖБИ В УКРАЇНІ

Л. АНІСІМОВА, магістр

М. СИЧОВА, к.е.н., доцент;

Дніпровський державний аграрно-економічний університет

Правові засади організації і функціонування державної служби та служби в органах місцевого самоврядування закладені Конституцією України, згідно з якою основи державної служби визначаються виключно законами України. Це конституційне положення відкриває подальші можливості для становлення, розвитку і формування інституту законодавства про державну службу. Розвиток конституційних засад державної служби в Україні пов'язаний з прийняттям законів та інших нормативних актів, які регулюють весь спектр суспільних відносин у нашій державі щодо створення організаційних, соціальних, економічних, правових умов реалізації права громадян на державну службу, визначення пріоритетних напрямків у цій діяльності, системного підходу до створення законодавства, яке має складати інститут державної служби, кола державних органів та посадових осіб, що вправі регулювати правовідносини, які виникають у сфері державної служби [1].

Сучасний правовий інститут державної служби – це система правових норм, які регулюють відносини, що складаються в процесі організації самої державної служби, статусу державних службовців, гарантій і процедур його реалізації, а також механізму проходження державної служби. Отже, правове регулювання державної служби стосується: - формування системи державної служби; - створення правового статусу державних службовців і гарантій його здійснення; - механізму проходження державної служби.

Сьогодні відносини у сфері державної служби регулюються такими законодавчими та нормативно-правовими актами:

1. Конституція України від 28 червня 1996 р., в якій хоча й відсутні положення, що визначали б модель розвитку державної служби, проте сама ідеологія чинної Конституції дозволяє говорити про потенційну можливість функціонування державної служби і розкриває її соціальний характер. Конституційними основами функціонування інституту державної служби є: - забезпечення суспільного балансу і вираження соціальних інтересів – визначення оптимальної системи організації державної влади; - установча – створення конституційно-правового інституту державної служби; - організаційна – визначення за допомогою конституційного апарату основних параметрів побудови і функціонування інституту державної служби; - юридична – визначення основ законодавчого регулювання державно-службових повноважень відносно різних гілок влади; - ідеологічна, яка дозволяє визначити систему поглядів, ідей щодо місця і ролі державної служби, прав людини і громадян на державну службу, формування громадянського суспільства (стаття 38 визначає рівний доступ громадян до державної служби, стаття 64 визначає конституційні права і свободи громадян, стаття 55 визначає механізм захисту інтересів громадян, стаття 8 визначає верховенство права тощо) [2].

2. Міжнародно-правові документи стосовно питань державної служби : Загальна декларація прав людини, прийнята Генеральною Асамблеєю ООН 10 грудня 1948 р., яка визначає право рівного доступу кожної людини до державної служби та управління; міжнародний пакт про громадянські і політичні права від 16 грудня 1966 р.; Кодекс поведінки посадових осіб по підтриманню правопорядку, прийнятий на 34-й сесії Генеральної Асамблеї ООН від 17 грудня 1979 р.; Конвенція

Міжнародної організації праці про дискримінацію від 1958 р., яка визначає рівний підхід і можливості при прийомі на роботу.

3. Спеціальні закони, які регламентують державно-службові відносини: Закони України «Про місцеві державні адміністрації» No 586-XIV, «Про прокуратуру України» No 1697-VIII «Про Збройні Сили України» 1934-XII, «Про засади запобігання і протидії корупції» No 3206-VI, «Про запобігання корупції» No 1700-VIII) та ін.

4. Закон України «Про державну службу» No 3723-XII, який регулює суспільні відносини, що охоплюють діяльність держави щодо створення правових, організаційних, економічних та соціальних умов реалізації громадянами України права на державну службу, а також визначає загальні засади діяльності, статус державних службовців, які працюють у державних органах та державному апараті, зі змінами і доповненнями, внесеними Законами України [2].

Список використаних джерел:

1. Битяк Ю. Державна служба в Україні: проблеми становлення, розвитку та функціонування / Автореферат дисертації на здобуття наукового ступеня доктора юридичних наук – Режим доступу : http://librar.org.ua/sections_load.php?s=economy_legal_science&id=441&start
2. Желюк Т. Державна служба: Навчальний посібник. – К. : ВД «Професіонал», 2005. – 576 с.